

[Johan Philipsen]

virke skadeligt på beskæftigelsen i stedet for fremmende.

Palle Simonsen (KF):

En gang imellem kan man ikke lade være med at spørge sig selv, hvordan vort samfund egentlig ville komme til at se ud, hvis alle de geniale tanker, der gennem år er fremsat i folketinget om bekæmpelse af arbejdsløsheden, blev ført igennem.

Om det forslag, SF her har fremsat, må jeg sige, at det er et fantastisk restriktivt forslag. Hvordan ville man overhovedet kunne administrere et sådant forslag i praksis? Vi er da enige i, at man i planlægningen både i den offentlige og i den private sektor selvfølgelig netop i denne arbejdsløshedssituation må prøve at begrænse overarbejde, men ved at indføre et decideret forbud, som der står her, oven i købet at etablere et nævn, som skal afgøre tvivlsspørgsmål, ville man fastfryse samfundet i en sådan grad, at jeg er helt overbevist om, at det ville være beskæftigelses-hæmmende i det lange løb og ikke på nogen som helst måde beskæftigelsesfremmen-de.

For hvad er det egentlig, der vil ske, hvis man f. eks. står ude på en byggeplads og skal have et murerarbejde gjort færdigt og ikke kan skaffe murere til at gøre det færdigt – idet jeg går ud fra, man ikke regner med at skulle have tømrere til at udføre det arbejde, fordi der ikke må være overarbejde? Det er, at det hele bliver forsinket, og at det bliver sværere at få tingene gennemført.

Jeg synes faktisk, at det undertiden kan være meget ubehageligt med nogle af disse forslag, der på overfladen måske kan se meget sympatiske ud, men som, lige så snart man kommer ned under overfladen, viser sig at have en sådan indflydelse på selve samfundsstrukturen, at de i det lange løb, det er jeg helt overbevist om, vil virke direkte imod det, der burde være et fælles ønske, nemlig at vi får samfundet til at fungere på en sådan måde, at alle kommer i beskæftigelse.

Vi kan derfor ikke medvirke til forslagets gennemførelse.

Lindinger (CD):

Jeg kan godt lide at sige, at jeg er enig med SF i, at regeringen skal holdes varm i disse sager, og jeg tror også, det er det, der

er formålet med SFs forslag, som nu bliver fremsat for tredje gang.

Jeg har de forrige gange udtalt en del sympati for det, og der er ingen grund til at gentage disse ting; nu kommer det igen for i udvalget. Selv om forslagsstillerne ikke selv venter, at forslaget bliver gennemført – det skal de ikke regne med – er der det sympatiske i det, at noget skal der gøres af en eller anden art, og dér er en begrænsning af overarbejdet – og i en vis udstrækning er det jo også allerede sket – en af de ting, der skal med, når man i arbejdsmarkedsudvalget drøfter hele beskæftigesspørgsmålet. Derfor vil jeg, om end det nu er tredje gang, stadig væk med sympati være med til på CDs vegne at se på det foreliggende forslag.

Mølgaard (DR):

Jeg vil gerne udtrykke en undren over, at man fra SFs side kan fremkomme med et forslag som dette, der lægger op til politisk indgreb i arbejdsmarkedets frie forhandlingsret. Ordføreren for forslagsstillerne kan vel ikke hævde, at fagorganisationerne generelt kan have nogen interesse i den slags.

Retsforbundet er principielt modstander af noget sådant. Vi ønsker ikke at knægte retten til frit at forhandle overenskomster, og dette her er jo fuldstændig integreret overenskomststof. Vi vender os da også mod dette forslag, nøjagtig som vi vendte os mod tvangsendgrebene i foråret. Da lå vi på linje med SF, men SF er åbenbart ikke spor principielt orienteret på dette område.

Vi kan da ikke være spor uenige med forslagsstillerne i, at det ville være rart, om flere hænder kom i sving, og kunne det ske ved at begrænse overarbejde, ville det da også være formålstjenligt. Omfanget af, hvor meget man kan omlægge, er der vel ikke nogen, der er nærmere i stand til at vurdere end netop arbejdsmarkedets parter, og derfor skal de have deres frie ret til at fastlægge dette omfang.

Lad os dog ikke lukke øjnene for, at meget overarbejde skaber mere arbejde og ikke mindre arbejde i normalarbejdstiden. At vigtige ordrer uden overarbejde ikke kunne klares, og så kommer der ikke flere nye ordrer. Reelt kan dette forslag endda på meget kort sigt let indebære stigning i arbejdsløsheden.